

NARODOWE REKOLEKCJE I ZAWIERZENIE NARODU I KOŚCIOŁA W POLSCE ŚWIĘTEMU JÓZEFOWI

Ojcowskiemu sercu zawierzamy

Niedziela 3.10.2021

Opiekun Kościoła – wprowadzenie

prowadzący – **ks. Marcin Wiśniewski**

6.30 i 8.00 Msza św.
9.30 Msza św. – przewodniczy **ks. bp Damian Bryl**
– transmisja TV Trwam
11.00 i 16.00 Msza św.
17.30 Różaniec św.

Transmisja TV Dom Józefa, Radio Rodzina:
18.00 Msza św.
19.00 Koncert – **Św. Józef w muzyce baroku**
Indian Boliwijskich
chór pod **dyr. Jacka Sykulskiego** z Poznania,
wstęp **ks. prof. Piotr Nawrot**

Modlitwa na zakończenie dnia

Poniedziałek 4.10.2021

Małżeństwo

prowadzący – **ks. Dariusz Dąbrowski**

8.30 Katecheza – transmisja Radio Maryja
9.30 Msza św.
12.00 Msza św.
13.30 Msza św. – transmisja TV Trwam
17.30 Różaniec św.

Transmisja TV Dom Józefa, Radio Rodzina:
18.00 Msza św.
19.00 Katecheza
Modlitwa na zakończenie dnia

Wtorek 5.10.2021

Życie

prowadzący – **ks. Krzysztof Wons**

8.30 Katecheza – transmisja Radio Maryja
9.30 Msza św.
12.00 Msza św.
13.30 Msza św. – transmisja TV Trwam
17.30 Różaniec św.

Transmisja TV Dom Józefa, Radio Rodzina:
18.00 Msza św.
19.00 Katecheza
Modlitwa na zakończenie dnia

Środa 6.10.2021

Ojcostwo

prowadzący – **ks. Piotr Górski (8.30 – 12.00)**

ks. Dominik Chmielewski (13.30 – 19.00)

8.30 Katecheza – transmisja Radio Maryja
9.30 Msza św.
12.00 Msza św.
13.30 Msza św. – transmisja TV Trwam
17.30 Różaniec św.

Transmisja TV Dom Józefa, Radio Rodzina:
18.00 Msza św.
19.00 Katecheza
Modlitwa na zakończenie dnia

Czwartek 7.10.2021

Zawierzenie

Transmisja TV Trwam:

16.30 Czuwanie modlitwne i Oratorium o św. Józefie
18.00 Msza św. i Akt Zawierzenia
– przewodniczy **ks. abp Stanisław Gądecki**

ZAWIERZENIE
NARODU I KOŚCIOŁA
W POLSCE
ŚWIĘTEMU JÓZEFOWI

KALISZ – 7 X 2021 r.

NOWENNA DO ŚWIĘTEGO JÓZEFA

przed zawierzeniem Narodu i Kościoła w Polsce

1. PIEŚŃ (przy wspólnym odmawianiu)

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

2. ROZWAŻANIE na poszczególne dni Nowenny

Dzień pierwszy – OPIEKUN ODKUPICIELA

Z Adhortacji apostolskiej Jana Pawła II *Redemptoris Custos*:

Droga własna Józefa, Jego pielgrzymowanie przez wiarę - zakończy się wcześniej; zanim Maryja stanie u stóp krzyża na Golgocie, a po odejściu Chrystusa do Ojca - znajdzie się w Wierczniku jerozolimskiej Pięćdziesiątnicy, w dniu objawienia się światu Kościoła narodzonego w mocy Ducha Prawdy. Jednakże droga wiary Józefa podąża w tym samym kierunku, pozostaje w całości określona tą samą tajemnicą, której Józef - wraz z Maryją - stał się pierwszym powiernikiem. Wcielenie i Odkupienie stanowią organiczną i nierozdzielalną jedność, w której plan objawienia urzeczywistnia się przez czyny i słowa wewnętrznie z sobą powiązane. Właśnie ze względu na tę jedność, papież Jan XXIII, który żywił wielkie nabożeństwo do św. Józefa, polecił w rzymskim kanonie Mszy Świętej - tej wiecznej Pamiątce Odkupienia - wspominać imię Józefa obok imienia Maryi przed Apostołami, papieżami i Męczennikami¹. Później papież Franciszek wprowadził imię św. Józefa do pozostałych modlitw Eucharystycznych, aby zawsze gdy w Kościele sprawujemy się Ofiarę męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa, obecny był także jego Opiekun. **Idź do punktu 3**

Dzień drugi – PRÓBA WIARY

Z przemówienia Benedykta XVI w Watykanie:

Dla Józefa nadchodzi chwila próby - trudnej próby dla jego wiary. Po zaślubinach, zanim zamieszkał z Maryją, Józef odkrył jej tajemnicze macierzyństwo i się zasmucił. Ewangelista Mateusz podkreśla, że będąc człowiekiem sprawiedliwym, nie chciał jej narazić na zniesławienie, dlatego postanowił oddalić ją potajemnie (por. Mt 1, 19). Jednak we „śnie” anioł dał mu do zrozumienia, że to, co dokonywało się

w Maryi, było dziełem Ducha Świętego; i Józef, zaufawszy Bogu, godzi się z tym i współpracuje przy realizacji planu zbawienia. Oczywiście interwencja Boga w jego życiu nie mogła nie zakłócić spokoju jego serca. Zawierzenie Bogu nie oznacza, że wszystko będziemy widzieć jasno, zgodnie z naszymi kryteriami, nie oznacza realizowania tego, co zaplanowaliśmy; zawierzenie Bogu jest ogłośzeniem się, wyrzeczeniem się siebie, bowiem tylko ten, kto godzi się stracić siebie dla Boga, może być «sprawiedliwym» jak św. Józef, to znaczy może upodobnić swoją wolę do woli Boga i w ten sposób się zrealizować². **Idź do punktu 3**

Dzień trzeci – ŻYCIE WEWNĘTRZNE

Z Listu apostolskiego papieża Franciszka *Patris corde*:

Wiele razy zachodzą w naszym życiu wydarzenia, których znaczenia nie rozumiemy. Naszą pierwszą reakcją jest często rozczarowanie i bunt. Józef odkłada na bok swoje rozumowanie, aby uczynić miejsce dla tego, co się dzieje, choć może mu się to zdawać tajemnicze, akceptuje, bierze za to odpowiedzialność i godzi się ze swoją historią. Jeśli nie pogodzimy się z naszą historią, nie będziemy w stanie uczynić żadnego następnego kroku, ponieważ zawsze pozostaniemy zakładnikami naszych oczekiwań i wynikających z nich rozczarowań. Życie duchowe, ukazywane nam przez Józefa, nie jest drogą, która wyjaśnia, ale drogą, która akceptuje. Jedynie na podstawie tego przyjęcia, tego pojednania, możemy również wyczuć wspaniałą historię, jej głębsze znaczenie. Zdaje się, jakby to było echo żarliwych słów Hioba, który odpowiada na zachętę swojej żony do buntu ze względu na całe zło, jakiego doznał: „Dobro przyjęliśmy z ręki Boga. Czemu zła przyjąć nie możemy?” (*Hi 2, 10*).

Józef nie jest człowiekiem biernie zrezygnowanym. Jego uczestnictwo jest mężne i znaczące. Akceptacja jest sposobem, w jaki przejawia się w naszym życiu dar męstwa, który otrzymujemy od Ducha Świętego. Jedynie Pan może dać nam moc, aby przyjąć życie takim, jakim jest, aby uczynić miejsce także dla tej przeciwstawnej, nieoczekiwanej, rozczarowującej części naszego istnienia³. **Idź do punktu 3**

¹ Jan Paweł II, *Adhortacja apostolska Redemptoris Custos*, nr 6

² Benedykt XVI, *Przemówienie podczas poświęcenia nowej fontanny w Watykanie*, 5 lipca 2010 r

³ Franciszek, *List apostolski Patris corde*, nr 4

Nasz Dziennik

Dzień czwarty – MILCZENIE, KTÓRE MÓWI

Z przemówienia Benedykta XVI w Watykanie:

Milczenie św. Józefa przepojone jest kontemplowaniem tajemnicy Boga, w postawie całkowitej gotowości wobec woli Boga. Innymi słowy milczenie św. Józefa wyraża nie wewnętrzną pustkę, lecz przeciwnie, pełnię wiary, którą nosi w sercu i która kieruje każdą jego myślą i każdym jego działaniem. Jest to milczenie, dzięki któremu Józef, jednocześnie z Maryją, strzeże Słowa Bożego, poznanego za pośrednictwem Pisma Świętego, konfrontując je nieustannie z wydarzeniami z życia Jezusa; milczenie przeniknięte stałą modlitwą, modlitwą błogosławieństwa Pana, adoracji Jego świętej woli i zawierzenia bez zastrzeżeń Jego Opatrzności. Nie przesadzimy, myśląc, że właśnie od „ojca” Józefa Jezus przejął - na płaszczyźnie ludzkiej - to mocne życie duchowe, które jest przesłanką prawdziwej sprawiedliwości, „wyższej sprawiedliwości”, której któregoś dnia nauczy On swoich uczniów (por. Mt 5, 20). Pozwólmy się „zarazić” milczeniem Świętego Józefa! Bardzo nam tego potrzeba w świecie zbyt często hałaśliwym, który nie sprzyja skupieniu i wsłuchaniu się w głos Boga ⁴. **Idź do punktu 3**

Dzień piąty – PRACA I UCZCIWOŚĆ

Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Płocku:

Nigdy nie zapominajmy o tym, że pieniądź, bogactwo i różne wygody tego świata przemijają, a zatem nie mogą być naszym celem ostatecznym. Osoba ludzka jest ważniejsza niż rzeczy, a dusza jest ważniejsza niż ciało, toteż nigdy i nikomu nie wolno dążyć do dóbr materialnych z pogwałceniem prawa moralnego, z pogwałceniem praw drugiego człowieka. Dlatego serdecznie życzę wam wszystkim, aby nikt z was i nigdy nie próbował się bogacić kosztem bliźniego. Ponadto życzę wam, drodzy moi rodacy, żebyście w swoich dążeniach do polepszenia bytu materialnego nie zagubili zwyczajnej ludzkiej wrażliwości na cudzą biedę. I bardzo też uważajmy, żebyśmy się nie stali społeczeństwem, w którym wszyscy wszystkim czegoś zazdroszczą. Przywracajmy blask naszemu pięknemu słowu uczciwość: uczciwość, która jest wyrazem ładu serca, uczciwość w słowie i czynie, uczciwość w rodzinie i stosunkach sąsiedzkich, w zakładzie pracy i w ministerstwie, w rzemiośle i handlu, uczciwość, po prostu uczciwość w całym życiu ⁵. **Idź do punktu 3**

⁴ Benedykt XVI, *Rozważanie do modlitwy „Anioł Pański” w Watykanie, 18 grudnia 2005 r.*

⁵ Jan Paweł II, *Homilia w czasie Mszy Świętej w Płocku, 7 czerwca 1997 r.*

Dzień szósty – PATRON KOŚCIOŁA

Z Adhortacji apostolskiej Jana Pawła II *Redemptoris Custos*:

Gdy nadeszły trudne czasy dla Kościoła, papież Pius IX, chcąc zawierzyć go szczególnej opiece świętego Patriarchy, ogłosił Józefa «Patronem Kościoła katolickiego». Wiedział, że akt ten nie był czymś przejściowym, ponieważ ze względu na wyjątkową godność, jakiej Bóg udzielił najwierniejszemu słudze swemu, Kościół święty zawsze czcił i wychwalał, a po Najświętszej Pannie najgorętszym św. Józefa otaczał uwielbieniem, uciekając się do niego w największych potrzebach i niebezpieczeństwach. Trzeba modlić się o to orędownictwo; jest ono ustawicznie potrzebne Kościołowi nie tylko dla obrony przeciw pojawiającym się zagrożeniom, ale także i przede wszystkim dla umocnienia go w podejmowaniu zadania ewangelizacji świata i nowej ewangelizacji obejmującej kraje i narody, w których niegdyś religia i życie chrześcijańskie kwitły a dzisiaj wystawione są na ciężką próbę ⁶. **Idź do punktu 3**

Dzień siódmy – CZYSTOŚĆ ŻYCIA MAŁŻEŃSKIEGO

Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Łomży:

Co stało się z przykazaniem: „Nie cudzołóż” w naszym polskim życiu? Czy małżonkom naprawdę zależy na tym, ażeby ich dzieci rodziły się z czystych rodziców? Czy nosimy w sobie poczucie, że ciało ludzkie jest wezwane do zmartwychwstania i że winniśmy troszczyć się o zachowanie jego godności? Czy potrafimy sobie uświadomić, że ludzka płciowość jest dowodem niesłychanego wręcz zaufania, jakie Bóg okazuje człowiekowi, mężczyźnie i kobiecie, i czy staramy się tego Bożego zaufania nie zawieść? Czy pamiętamy o tym, że każdy człowiek jest osobą i że nie wolno drugiego człowieka sprowadzać do roli przedmiotu, który z pożądlivością można oglądać lub którego się po prostu używa? Czy narzeczeni budują swoją przyszłą jedność małżeńską, tak jak się to robić powinno, to znaczy zaczynając od budowania jedności ducha? Czy małżonkowie pracują nad pogłębieniem swojej małżeńskiej jedności - pomimo całego trudu, a także obiektywnych trudności, jakie niesie z sobą życie, pomimo różnych ułomności, jakimi oboje są obciążeni? Czy pamiętają o tym, że w momencie ich ślubu sam Chrystus zobowiązał się być z nimi zawsze, być ich światłem i mocą? Czy małżonkom naprawdę zależy na tym, aby ta Boska obecność Chrystusa napełniała ich życie małżeńskie i rodzinne? Pytania te stawiam przed Bogiem, stawiam je wszystkim rodzinom katolickim, małżonkom, rodzicom w całej Polsce ⁷! **Idź do punktu 3**

⁶ Jan Paweł II, *Adhortacja apostolska Redemptoris Custos, nr 28, 29*

⁷ Jan Paweł II, *Homilia w czasie Mszy Świętej w Łomży, 4 czerwca 1991 r.*

Dzień ósmy – KOCHAĆ ŻYCIE

Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Kaliszu:

Józef z Nazaretu, który uchronił Jezusa od okrucieństwa Heroda, staje w tej chwili przed nami jako wielki rzecznik sprawy obrony życia ludzkiego od pierwszej chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci. Pragniemy więc w tym miejscu polecić Bożej Opatrzności i św. Józefowi życie ludzkie, zwłaszcza życie nienarodzonych - i w naszej Ojczyźnie, i na całym świecie. Miarą cywilizacji - miarą uniwersalną, ponadczasową, obejmującą wszystkie kultury - jest jej stosunek do życia. Cywilizacja, która odrzuca bezbronnych, zasługuje na miano barbarzyńskiej. Choćby nawet miała wielkie osiągnięcia gospodarcze, techniczne, artystyczne, naukowe. Przeraza mnie myśl o tych wszystkich, którzy zabijają własne sumienie, aby móc dokonać aborcji. Po śmierci staniemy twarzą w twarz z Bogiem, Dawcą życia. Kto weźmie odpowiedzialność przed Bogiem za miliony i miliony dzieci, którym nie dano szansy na to, by żyły, kochały i były kochane? (...) Dziecko jest najpiękniejszym darem dla rodziny, dla narodu. Nigdy nie odrzucajmy tego daru Bożego». To wszystko, ten długi cytat, to są słowa Matki Teresy z Kalkuty. Cieszę się, że Matka Teresa mogła przemówić w Kaliszu ⁸. **Idź do punktu 3**

Dzień dziewiąty – OJCOSTWO

Z Listu apostolskiego papieża Franciszka *Patris corde*:

Nikt nie rodzi się ojcem, ale staje się ojcem. I nie staje się nim jedynie dlatego, że wydaje dziecko na świat, lecz ponieważ odpowiedzialnie podejmuje o nie troskę. Za każdym razem, gdy ktoś podejmuje odpowiedzialność za życie drugiego, w pewnym sensie sprawuje względem niego ojcostwo. W społeczeństwie naszych czasów, dzieci często zdają się być osierocone przez ojców. Także dzisiejszy Kościół potrzebuje ojców. Stale aktualna jest przestroga skierowana przez św. Pawła do Koryntian: „Choćbyście mieli bowiem dziesiątki tysięcy wychowawców w Chrystusie, nie macie wielu ojców” (*1 Kor 4, 15*); a każdy kapłan czy biskup powinien móc dodać jak Apostoł: „ja to właśnie przez Ewangelię zrodziłem was w Chrystusie Jezusie” (*tamże*). Zaś Galatom mówi: „Dzieci moje, oto ponownie w bólach was rodzę, aż Chrystus w was się ukształtuje!” (*4, 19*). Być ojcem oznacza wprowadzać dziecko w doświadczenie życia, w rzeczywistość. Nie zatrzymywać go, nie zniewalać, nie brać w posiadanie, ale czynić je zdolnym do wyborów, do wolności, do wyruszenia w drogę.

⁸ Jan Paweł II, *Homilia w czasie Mszy Świętej przed sanktuarium św. Józefa w Kaliszu, 4 czerwca 1997 r.*

Być może z tego powodu, obok miana ojca, tradycja umieściła przy Józefie także miano „przczystego”. Nie jest to jedynie określenie emocjonalne, ale synteza postawy będącej przeciwieństwem posiadania. Czystość to wolność od posiadania we wszystkich dziedzinach życia. Tylko wówczas, gdy miłość jest czysta, jest naprawdę miłością. Miłość, która chce posiadać, w końcu zawsze staje się niebezpieczna, krępuje, tłumi, czyni człowieka nieszczęśliwym. Sam Bóg umiłował człowieka miłością czystą, pozostawiając mu nawet wolność popełniania błędów i występowania przeciwko Niemu. Logika miłości jest zawsze logiką wolności, a Józef potrafił kochać w sposób niezwykle wolny. Nigdy nie stawiał siebie w centrum. Potrafił usuwać siebie z centrum, a umieścić w centrum swojego życia Maryję i Jezusa ⁹. **Idź do punktu 3**

3. MODLITWA

Módlmy się:

O chwalebny Święty Józefie, przybrany ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa i przeczysty Oblubieńcze Niepokalanej Dziewicy Maryji, oto my, niegodni Twoi czciciele, oddajemy się Tobie w opiekę i obieramy sobie Ciebie za mego szczególnego patrona, opiekuna, wspomóżyciela i orędownika u Boga. Wyjednaj nam łaskę dobrego życia i szczęśliwej śmierci wraz z dobrodziejstwem, o które dzisiaj prosimy Cię w tej nowennie w sposób szczególny...

4. PROŚBY (następuje przedstawianie prośb w ciszy lub głośno)

5. MODLITWA DO KRÓLOWEJ POLSKI

Maryjo, Królowo Polski, w jedności pokoleń, które przeszły w znaku wiary przez polską ziemię do domu Ojca w Niebie, jak również zjednoczeni na modlitwie z tymi, którzy radują się obecnie z daru życia na polskiej ziemi, w łączności z Polonią światową, przez wstawiennictwo wszystkich świętych Patronów polskich, potwierdzamy nasze oddanie ufny sercem w Twą wieczystą, macierzyńską niewolę miłości umiłowanej Ojczyzny naszej, całego narodu polskiego, żyjącego w kraju i poza jego granicami. Odtąd, najlepsza Matko nasza i Królowo, uważaj nas, Polaków – jako naród – za całkowitą własność Twoją, za narzędzie w Twych dłoniach na rzecz Kościoła Świętego, którego patronem i opiekunem jest św. Józef, Twój oblubieniec. Czyni z nami, co chcesz! Pragniemy wykonać wszystko, czego zażądaś, byleby tylko Polska po wszystkie wieki zachowała nieskażony skarb wiary świętej, a Kościół w Ojczyźnie naszej cieszył się należną mu wolnością konieczną do budowania Ciała Chrystusowego na ziemi!

⁹ Franciszek, *List apostolski Patris corde, nr 7*

Przyjmij naszą ufność, umocnij ją w sercach naszych i złóż przed Tronem Jezusa, naszego Pana i Króla. Amen¹⁰.

6. MODLITWA PAPIEŻA LEONA XIII

Do Ciebie, Święty Józefie, uciekamy się w naszej niedoli. Wezwawszy pomocy Twej Najświętszej Oblubienicy, z ufnością również błagamy o Twoją opiekę. Przez miłość, która Cię łączyła z Niepokalaną Dziewicą Bogarodzicą, i przez ojcowską Twą troskliwość, którą otaczałeś Dziecię Jezus, pokornie błagamy: wejrzyj łaskawie na dziedzictwo, które Jezus Chrystus nabył Krwią swoją, i swoim potężnym wstawiennictwem dopomóż nam w naszych potrzebach. Opatrznościowy Stróżu Boskiej Rodziny, czuwaj nad wybranym potomstwem Jezusa Chrystusa. Oddal od nas, ukochany Ojczy, wszelką zarzę błędów i zepsucia. Potężny nasz Wybawco, przyjdź nam łaskawie z niebiańską pomocą w tej walce z mocami ciemności, a jak niegdyś uratowałeś Dziecię Jezus z niebezpieczeństwa, które groziło Jego życiu, tak teraz broń Świętego Kościoła Bożego od wrogich zasadzek i od wszelkich przeciwności. Otaczaj każdego z nas nieustanną opieką, abyśmy za Twoim przykładem i Twoją pomocą wsparci mogli żyć świętobliwie, umrzeć pobożnie i osiągnąć wieczną szczęśliwość w niebie. Amen.

7. PIEŚŃ (przy wspólnym odmawianiu):

„Święty Józefie, patronie nasz...”

8. LITANIA DO ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison.
Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojczy z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu Odkupiciela świata, Boże, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.
Święta Maryjo, módl się za nami.

Święty Józefie, módl się za nami.
Przesławny Potomku Dawida, módl się za nami.
Światło Patriarchów, módl się za nami.
Oblubieńcze Bogarodzicy, módl się za nami.
Opiekunie Odkupiciela, módl się za nami.
Przeczysty Stróżu Dziewicy, módl się za nami.

Żywiciela Syna Bożego, módl się za nami.
Troskliwy obrońco Chrystusa, módl się za nami.

Sługa Chrystusa, módl się za nami.
Sługa zbawienia, módl się za nami.
Głowo Najświętszej Rodziny, módl się za nami.
Józefie najsprawiedliwszy, módl się za nami.
Józefie najczystszy, módl się za nami.
Józefie najroztropniejszy, módl się za nami.
Józefie najmężniejszy, módl się za nami.
Józefie najposłusznieszy, módl się za nami.
Józefie najwiernieszy, módl się za nami.
Zwierciadło cierpliwości, módl się za nami.
Miłośniku ubóstwa, módl się za nami.
Wzorze pracujących, módl się za nami.
Ozdobo życia rodzinnego, módl się za nami.
Opiekunie dziewic, módl się za nami.
Podporo rodzin, módl się za nami.
Podporo w trudnościach, módl się za nami.
Pociecho nieszczęśliwych, módl się za nami.
Nadziejo chorych, módl się za nami.
Patronie wygnańców, módl się za nami.
Patronie cierpiących, módl się za nami.
Patronie ubogich, módl się za nami.
Patronie umierających, módl się za nami.
Postrachu duchów piekielnych, módl się za nami.
Opiekunie Kościoła Świętego, módl się za nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,
zmiłuj się nad nami.

P: Ustanowił go panem domu swego.
W: I zarządcą wszystkich posiadłości swoich.

Módlmy się:
Boże, Ty w niewysłowionej Opatrzności wybrałeś Świętego Józefa na Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojego Syna, spraw, abyśmy oddając Mu na ziemi cześć jako Opiekunowi, zasłużyli na jego orędownictwo w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.
Amen.

9. PIEŚŃ (przy wspólnym odmawianiu):

do Świętego Józefa dowolna ■

¹⁰ Na podstawie Aktu oddania Polski w macierzyńską niewolę Maryi, Matce Kościoła za wolność Kościoła Chrystusowego, Jasna Góra, 3 maja 1966 r.